

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY”, „NASZ PRZYJACIEL” i „ROLNIK”

„Droga” wychodzi 8 razy tygodniowo we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Prowadziła wynosi dla abonamentów 1,50 zł z dopłatami. —
Kwartalnie wynosi 4,50 zł z dopłatami. —
Porywają się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Cena ogłoszeń: Wzrost w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr,
na stronie 8-linowej 30 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (linia) 30 gr każde słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.
Numer telefoniczny: Nowemiasto 3.

Druk i wydawnictwo „Droga” Sp. z o.o. w Nowemiastku.

Adres redakcji „Droga” Nowemiasto-Pomorze.

Rok XII.

Nowemiasto-Pomorze Czwartek dnia 23 czerwca 1932

Nr. 73

„Cały świat się wali”

Portret obraz gosp. stanu rzeczy w świecie, odmalowany przez Mac Donalda w Lozannie.

Na niezbyt otwartym otwarciu konferencji lozańskie w ub. czwartek przed południem przewodniczący, Mac Donald, odczytał znamienne przemówienie, będące debiutem ilustracją obecnego położenia gospodarczego na całym świecie. Oto jego tekst:

„Konferencja zbiera się w cieniu najcięższego przesilenia gospodarczego, jakie kiedykolwiek świat nawiedziło!”

Cała światowa opinia publiczna spogląda na zgromadzenie w Lozannie państwa, by znaleźć wyjście z przetrwanego dotychczas przesilenia. Liczba bezrobotnych wynosi dzisiaj 25 milionów. Nędza i niedostatek wzrasta w niektórych państwach z dnia na dzień.

Dzisiaj nie odgrywa już żadnej roli, jakiego rodzaju rząd stoi u władzy, wszędzie państwa zubożały, zmniejsza się majątek narodowy, bezpieczeństwo, działalność humanitarna i społeczna stoi przed bankructwem.

Nie można już więcej udzielać pomocy państwowej dla poszczególnych jednostek. Ogólna stopa życiowa milionów ludzi spada z każdym dniem. Rządy muszą ograniczać do ostateczności handel, by chronić finanse i uwzględniają tylko potrzeby bieżące.

Takim ogólnemu załamaniu się nie zdołali się oprzeć ani Francja ani Niemcy, Włochy, Stany Zjednoczone lub Anglia.

Cały świat i system załamuje się nam pod nogami! Jednostka nie może już myśleć dzisiaj o odbudowie. Żadne poszczególne państwo nie potrafi się oprzeć wzrostowi nędzy!

Rozpoczynająca się obecnie konferencja ma rozpatrzeć część przyczyn przesilenia, a mianowicie spadek finansowy po wojnie światowej i jego skutki w gospodarce światowej. Konferencja musi dojść w tych sprawach do porozumienia!”

Następnie Mac Donald opisał charakterystykę tego dotychczasowego rekonesansu reparacyjnego i zaznaczył, że po tych wszystkich naradach można tylko wtedy zapobiec załamaniu się, jeżeli się wyjdzie całą sprawę długów i przywróci się przez to zaufanie.

Mac Donald zaznaczył potem, że rzeczoznawcy apelowali zawsze do rządów, by wzięły na siebie odpowiedzialność i wydały zarządzenia, niezbędne dla przełamania przesilenia. Natychmiastowa rozmowa, ma stoczyć dobieczenijszy wpływ niż niedoskonałe i nieskończone rokowania!

Zagadnienie konferencji niema charakteru technicznego, lecz zasadniczy!

Jednak nie można odsawać na stronę przyjętych kryteriów zobowiązań przez jednostronne odrzucenie.

Zasady tej nikt nie może kwestionować! Ale zobowiązania, które się okazały jako niewykonalne, muszą być zrewidowane w drodze porozumień. Obie strony muszą uwzględnić fakty.

Konferencja wita z zadowoleniem, że po obecnej fazie rekonesansu Stany Zjednoczone oświadczą gotowość do współpracy z innymi państwami nad dalszymi zagadnieniami odbudowy handlu i gospodarki.

Powódzenie Lozanny jest nie do pomyślenia bez powodzenia konferencji rozbrojenkowej. Jeżeli dzisiejsze trudności mają być przełamane, musi się wytworzyć jednocześnie okres pokoju politycznego, by państwa mogły uporządkować sprawy gospodarcze w zupełnym spokoju, bez groźby wojennej. W pewnym określonym punkcie rekonesansu będzie się musiała konferencja zająć tą sprawą.

Mac Donald zakończył słowami:

„Wszystko teraz zależy od nas! Zwracam się do tej konferencji z usilnym apelem, by się nie bała naszego jak tylko słabości i by opracowała w ciągu rekonesansu propozycje, które oznaczają pomoc dla świata”.

Konferencja min. Zaleskiego w Genewie w sprawie Gdańska.

Genewa. Min. Zaleski odbył dłuższą rozprawę z sekretarzem generalnym Ligi Narodów Sir Drummondem.

Jak przypuszczają, przedmiotem rozmów była sytuacja w Gdańsku.

„Bohaterskie słowa”

W związku z rozpoczęciem się konferencji w Lozannie tygodnik paryski „Je suis parisien” ogłosił artykuł, w którym znajdujemy m. in. następujący ciąg:

„O ile nam wiadomo, delegat Polski otrzymał instrukcję, aby na konferencji w Lozannie oświadczyć: „My chcemy i my możemy płacić!” To są nietylko słowa bohaterskie jest to głośne przypomnienie tej bankrutującej Europie respektu dla zobowiązań. Ale czy głos ten będzie usłyszany?”

Jeżeli informacje tygodnika paryskiego są prawdziwe, trudno byłoby zaprzeczyć, że w zapowiadanej deklaracji polskiej tkwi nuta bohatera. Powstaje tylko pytanie, czy bohaterstwo to w tym wypadku jest na miejscu.

Wszystkie nasze długi zostały pozaciągane zgraniczną w czasie innej i to degodniejszej koniunktury gospodarczej, a do tego na warunkach względnie ciężkich. To wszystko sprawia, że dziś wobec rozpaczyliwego wprost położenia gospodarczego tak w świecie całym, jak w Polsce wywiązywanie się z tych zobowiązań przechodzi naprawdę nasze siły. To też stawianie się dziś ze strony naszej na tym stanowisku, że „my chcemy i możemy płacić”, mogłoby chyba mieć jedynie cel zaimponowania światu efektywnym gestem, bo rzeczywisty stan rzeczy temu zgła nie odpowiada. Przeciwnie, całe nasze położenie finansowe-gospodarcze przeczy temu, jakobyśmy wszystkim naszym zgranicznym zobowiązaniem w stanie byli poddać przy obecnej koniunkturze gosp. My możemy tylko pod jednym warunkiem im poddać, a mianowicie wtedy, jeżeli całe nasze społeczeństwo przy tem zjeździe na „dziada”, a tego chyba od nas nikt wymagać nie powinien, byśmy dla innych siebie na żabaczyli kł skazywali. To też nam daleko lepiej by imponowało, gdyby nasz delegat na zjeździe w Lozannie stawiał sprawę jasno i powiedział, że te cięższe przechodzą nasze siły płatnicze i przeto im porzucić żadną miarą nie możemy i że trzeba nam w nich stać. Zdać się, że takie stanowisko nasze byłoby daleko odpowiedzialniejsze i rozsądniejsze niż zapewnianie, że „my chcemy i możemy płacić!” Bo nasz nasi wierzycieli w myśl tego powiedzą: Jeżeli chcecie i możecie, to i płacicie”.

Budżet polski wobec moratorium.

Z powodu odroczenia spłat długów wojennych tegoroczne wydatki Polski zmniejszą się o 134.068.000 złotych.

Warszawa. W związku z obradami w Lozannie warto przypomnieć, że wraz z zapadnięciem tam uchwały odroczenia spłat wojennych wydatki, figurujące w budżecie polskim na rok 1932/33, zmniejszą się wydatnie.

Mianowicie odpadłyby raty długów, płatnych w okresie budżetowym:

płatna 1 lipca rb. i 1 stycznia 1933 roku raty długów relatywnych wobec Francji, Anglii, Norwegii, Szwecji, Holandji, Danji, Szwajcarii: razem 26.490.000 zł; płatna 15 października rb. rata długu wojennego wobec Francji 1.081.000 zł;

płatna 15 grudnia rb. także rata wobec Stanów Zjednoczonych 39.497.000 oraz inne spłaty, które objęteby moratorium w wysokości 67.000.000 zł.

Z punktu widzenia równowagi budżetowej kwota 67 milionów złotych nie jest do pogardzenia, została ona jednak dawno zdyskontowana w obliczeniach półrządowych. Dawano do zrozumienia, że figuruje ona w budżecie państwa, ale zapłacona nie będzie.

Narazie nie zapłacimy 1-go lipca kilkunastu milionów. W obecnej chwili pozycja ta ma bodaj większe znaczenie ulżenia sytuacji dewizowej niż dla budżetu. Gdyby rezultat konferencji był dla nas jak najpomyślniejszy, to jest, gdyby odroczone wszystkie płatności długów relatywnych w pozostałych 3 kwartałach roku budżetowego — byłoby to przewidziane z góry zmniejszenie deficytu skarbu, nie rozwiązujące całkowicie trudności.

W dziesiątą rocznicę złączenia Śląska z Polską.

Dwa obchody w Katowicach: obywatelski i urzędowy.

Uroczystości 10-lecia połączenia Śląska do Polski odbyły się oddzielnie.

Katowice, 20. 6. Obchód 10-lecia złączenia Śląska z Maciszą, zorganizowany przez społeczeństwo wypadu impennujące. Zgromadziły się na nim elibrymie tłumy. Ze wszystkich stron Polski przybyły liczne delegacje i szereg wybitnych osobistości.

O godz. 10 rano w kościele św. Piotra i Pawła odbyła się uroczysta Msza św., którą celebrował ks. prałat Skowroński, senjer działaczy narodowych na Śląsku. Podnieśli kazania, pełne wspomnień z przeszłości Śląska, wygłosił ks. prał. Brandys.

Po nabożeństwie ruszył elibrymi pochód uczestników Mszy św. i organizacji, zebranych przed świątynią katedralną, podjętą Nieszanego Powstańca.

Tu, na Placu wolności, krótko przemówił Wł. cich Kofanty i złożył wspaniały wieniec o barwach narodowych. Oddziały Powstańców Śląskich i Wielkopolskich, Hallerczyków, Obraz Wielkiej Polski, Stow. Młodzieży Polskiej i t. d. złożyły ślabowanie.

Następnie pochód przeszedł do sali Powstańców, gdzie odbyła się uroczysta akademja.

Zagali akademję ks. prał. Skowroński. Następnie marsz. Wolski powitał gości, zwracając się do specjalnym podziękowaniem do marsz. Trampczyńskiego, jako obrońcy polskości Ziemi Zachodnich.

Sen. Kofanty w przemówieniu swoim przypomniał, że w tej właśnie sali przed 31 laty padła po raz pierwszy hasła walki o polskość Śląska i prawa ludu Śląskiego. Zakończył Kofanty swe przemówienie ślabowaniem, złożonym 10 lat temu przez Śląsk. ślabowaniem wierności Polsce.

Owacyjnie witani byli na mównicy: marsz. Trampczyński, który mówił o minionej i obecnej walce z zalewem niemieckim, Wites, Ponikowski, ks. Czetwertyński, który, powołując się na przywieziony list Romana Dmowskiego, podkreślił, że przedstawiciele całej Polski przybyli na to, aby złożyć hołd historii Śląska i zasłudze Kofantego.

W imieniu Hallerczyków przemawiał prezes Gwrych, w imieniu O. W. P. poseł dr. Bielecki.

Wśród licznych listów i depesz entuzjazm okrzyki: list Dmowskiego i depesza Paderewskiego.

Oficjalne uroczystości według relacji PAT. przedstawiały się następująco:

Katowice, 19. 6. Dzisiejsze uroczystości, związane z 10-leciem objęcia Śląska przez Polskę, rozpoczęły się uroczystym nabożeństwem, odprawianem przed ołtarzem polowym, ustawionym na stopniach gmachu Urzędu Wojewódzkiego. Obrazny plac przed gmachem Urzędu zajęły oddziały wojskowe, P. W. i W. F. związku oficerów rezerwy, powstańców śląskich, podoficerów rezerwy, legjonistów, Związku Strzeleckiego, marynarzy, sybiraków, inwalidów, młodzieży szkolnej, organizacje zawodowe kolejarzy, pocztowców, urzędników, harcerstwa, Sekela itp.

W pobliżu ołtarza zajęli miejsca: min. Zarzycki, Beerner, wicemin. Drzewiecki, przedstawiciele władz miejscowych z wojewodą dr. Grażyńskim na czele.

Po nabożeństwie uformował się pochód, który zatrzymał się na rynku, gdzie do zebranych przemówił prezydent miasta dr. Kocur, poczem orkiestra odegrała hymn państwowy i „Retę”, w czasie której zabrano na rynek tłumy składali ślabowanie.

Po południu na boisku Pogoń odbyło się przedstawienie „Krakowiaci i górale”.

Przygoda min. Zaleskiego w Lozannie.

Paryż. Prasa paryska donosi z Lozanny o zabawnej przygodzie, która wydarzyła się 18 bm. min. Zaleskiemu. Wskutek bardzo ostrej kontroli zażądali woźni, stojący przy wejściu do sali posiedzeń legitymacji, również od głównych delegatów.

Ponieważ min. Zaleski zostawił swoją legitymację w hotelu, musiał on przeczekać chwilę przed wejściem, dopóki sekretarze nie sprzedali zbyt głośnych woźnych i nie zaprosili naszego ministra do sali.

Polska na Kongresie Eucharystycznym.

Z uwagi na znaczenie udziału Polski w międzynarodowym Zjeździe katolików świata całego w stolicy Irlandji, zorganizowano oficjalną narodową pielgrzymkę pod protektoratem J.E.M. ks. kardynała Prymasa na kongres do Dublinia.

Dyrektorem pielgrzymki jest dr. Stanisław Janicki, referent przyboocznej Kancelarii Prymasowskiej. Techniczne kierownictwo spoczywa w rękach Pol. Biura Podr. „Francopol” w Warszawie.

Pielgrzymka wyruszyła w piątek, 17-go bm. o godz. 14.43 z Poznania drogą na Berlin — Paryż do portu La Havre, gdzie wsiadła na statek włoski „Sitarina”. Tutaj przyłączyło się do pielgrzymki grono redaktorów wychodźców z Francji pod przew. ks. rektora Łęgody z Parwza.

W drodze do Dublinia statek zatrzymał się w Southampton, by dać możność pielgrzymom krótkiego zwiedzenia Londynu. W Dublinie okręt będzie służył jako hotel pływający.

Uroczystości sekcji polskiej na Kongresie odbędą się w piątek, 24 bm. Rozpoczną się one nabożeństwem w kościele św. Michała w Dan Laeghairs. Mszę św. odprawi J.E.M. Ks. Kardynał Prymas, kazanie wygłosi J.E. Ks. Biskup Okoniewski.

Po nabożeństwie odbędą się obrady sekcji polskiej w University College w Dublinie. Referaty wygłoszą: 1. ks. prałat Łęgoda, rektor Polskiej Misji Katolickiej we Francji, p. t. „Eucharystja jako czynnik odrodzenia moralnego narodu” i 2. w. Oskar Halecki, prof. Univ. Warszawskiego, p. t. „Tradycje Eucharystyczne Irlandji i Polski”.

Punktem kulminacyjnym uroczystości będzie wspaniała procesja Eucharystyczna. Grupa polska będzie tworzyła w tej procesji oddzielną jednostkę, zaznaczoną pięknym transparentem i sztandarem o barwach narodowych.

Data 26 czerwca statek „Sitarina” wraz z pielgrzymką polską wyruszy do Cherbourg, skąd pielgrzymi nasi udadzą się kolejną drogą do Lorient, gdzie utworzony komitet polsko-francuski z Ks. Biskupem z Bayeux na czele powita pielgrzymów, potem J.E.M. Ks. Kardynał Prymas odprawi polskie nabożeństwo w kościele św. Teresy.

Prócz Lorient przewidziana jest dodatkowa pielgrzymka do Lourdes.

W pielgrzymce biorą udział z przedstawicielami Episkopatu Polski: J.E.M. Ks. Kardynał Prymas Hlond, jako protektor pielgrzymki oraz Izb. Euse. Księża Biskwi H. Przeździecki i St. Oroniewski.

Ogółem w pielgrzymce bierze udział 130 osób.

Wyjazd delegata papieskiego na międzynarod. Kongres Eucharystyczny.

Citta del Vaticano, 18. 6. Data 16 bm. wyjechał do Irlandji kardynał Lauri, legat papieski na Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny w Dublinie. Legatowi towarzyszy szereg dostojników kościelnych. Na dworcu zegałi kardynał poseł irlandzki przy Stolicy św. oraz wielu wybitnych członków kurji.

Ojciec św. nadał swoje orędzie w dniu 26 bm. na zamknięcie Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego. — Ewentualna transmisja radiowa orędzia papieskiego będzie zaletą od warunków, zabezpieczających dobrą jej transmisję.

Około miliona osób przybyło na kongres Eucharystyczny w Dublinie.

Londyn, 20. 6. Dzień w Dublinie nastąpiło otwarcie międzynarodowego kongresu Eucharystycznego. Osielają, iż na otwarcie kongresu przybyło około miliona osób. Większość, oczywiście, przybędzie z Irlandji i Anglii. Na kongres przybyły wycieczki z 24 państw, a w tej liczbie także i z Polski. Legatem papieskim na kongres jest kardynał Wawrzyniec Lauri, który powitany został podczas przyjazdu do Dublinia honorową salwą z dział.

Nietylko zimą, ale i latem

trzeba czytać gazetę.

Prenumeratę

„D R W Ę C Y”

tylko do 25)bm. przyjmują listowi.

Okręt, na którym jechał legat papieski z Anglii do Irlandji, eskortowany był przez 15 samolotów irlandzkich, które, lecąc nad okrętem, tworzyły znak krzyża. Kongres trwać będzie do 26 bm i zakończy się obywatelską procesją, która przejdzie przez Dublin do jednego z parków podmiejskich, gdzie legat papieski udzieli wiernym potężnego błogosławieństwa. W nocy z niedzieli na poniedziałek na wzgórkach koło Dublinu płonął ogień. Miasto zostało przybrane bogato sztandarami i zieloną. We wszystkich oknach wywieszono obrazy święte, przy których paliły się świece. Z Polski na kongres przybyła wycieczka pod przewodnictwem kardynała Hlonda, w której bierze udział 80 księży polskich.

Nieco z historii Irlandji

z okazji Kongresu Eucharystycznego w Dublinie.

W środę w dniu 22 bm. rozpoczynają się w Dublinie uroczystości 31-go Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego. Do stolicy wolnej dziś Irlandji zjechało się około milion pielgrzymów, reprezentujących niemal wszystkie narody świata, by zamieszkać swój hołd dla Boga, stojącego w św. Eucharystji, a jednocześnie — choć nie w tym celu Kongres się odbył — uczcić naród, który tylni dał apostołów Wiary św. i tyle dla niej wycierpiał, a który w roku obecnym święci 1.500-lecie swego chrześcijaństwa. Nie od rzeczy przeto będzie przypomnieć sobie coś nieco z historii tego narodu, z jego dziejów, które jednocześnie są historją Kościoła w Irlandji.

Stopniowe nawracanie Irlandji zaczęło się prawdopodobnie dość wcześnie, jednakże za datę faktyczną nawrócenia przyjąć trzeba rok 432, gdy do brzegów Zielonej Wyspy przybył z pokrewnym plemieniu i językowo Skocji św. Patryk.

Dłuższy czas Irlandja, podzielona na kilka królestw, żyła spokojnie pod rządami swych władców. W IX w. wprowadził na Irlandję najazd Normanów, nie odbił się on jednak gorzej niż następstwami dla kraju. Tembardziej, że najazdów na początku XII w. usunęto (Brian Borohme). Bliskiem jaz jednak było skądinąd groźne niebezpieczeństwo.

Dziwnym trafem, jakby dla zadokumentowania łączności dziejów Irlandji z historją Kościoła w tym kraju, wkrótce po roku 1152, gdy Kościół irlandzki za czasów papieża Eugenjusza III oddał się pod opiekę Stolicy Apostolskiej, rozpoczęła się inwazja Anglików, zapoczątkowana w r. 1171 przez Henryka II. Odtąd coraz silniejszym było przywiązanie Irlandczyków do wiary św., a jednocześnie coraz gwałtowniejsze prześladowanie i większy ucisk. Nic zatem dziwnego, że dzieje Irlandji całkowicie niemal pokrywają się z dziejami Kościoła w tym kraju.

Zaczęło się od pokojowej narażonej kolonizacji Erynu przez baronów angielskich. Wkrótce jednak sfera wpływów i stan posiadania Anglii tak się zwiększyły drogą podstępów i krwawych podbojów, że w roku 1542 angielski król Henryk VIII mógł ogłosić się już królem Irlandji. Sierpiat do naród Irlandji w pokorze. Dopiero wprowadzenie siłą Reformacji za czasów Elżbiety stało się przyczyną licznych powstań, zakończonych ostatecznym podbojem i włączeniem Irlandji do korony angielskiej w roku 1601. Głównym powodem tych powstań nie były jednak jeszcze tendencje polityczne, lecz zarządzenie konfiskaty dóbr kościelnych przez Jakóba I, który w ten sposób próbował ratować nadwyrężone swoje finansy. Do dziś u ludu irlandzkiego zachowało się wspomnienie, jak krwawo i okrutnie tłumiono te i następne powstania, a zwłaszcza pamięć karnej ekspedycji Cromwella (1649—50).

W roku 1689 wygnany z Anglii Jakób II Stuart wylądował w Irlandji, gorąco i przychylnie przyjęty przez katolików irlandzkich. Wywołało to zatarg z Wilhelmem III Orańskim, który ponownie zawiądywał Irlandją. Pomimo względnej swobody religijnej, zagwarantowanej Irlandczykom, rozpoczęła się nowa seria konfliktów, szereg barbarzyńskich zarządzeń antykatolickich (t. zw. „Penal Laws”), a nade wszystko smutnej sławy działalność „Orangemen”, organizacji protestanckiej stronników Wilhelma Orańskiego, bezwzględnie i gwałtownie prześlądających wszystko, co katolickie.

W dniu 26 maja 1800 roku zdecydowała się wreszcie Anglia na rewizję swego stosunku do Irlandji, który dotąd został oparty na rodzaju unji. Uaja ta praktycznie wyrażała się powołaniem przedstawicieli Irlandji zarówno do Izby Parów, jak i do Izby Gmni.

Roku 1845 wywołł w Irlandji pewne zamieszki. Zamieszki te, choć mogło być inaczej, krwawo — jak zwykle — przez rząd angielski tłumione, wzmogły znacznie emigrację

Irlandczyków, która i tak już wskutek ciągłych represyj w kraju była bardzo znaczną. Doprowadziło to do tego, że dziś znacznie więcej Irlandczyków mieszka np. w Ameryce niż we własnej swojej ojczyźnie.

W późniejszych latach emigracja ta stała się źródłem rachy niepodległościowego Irlandji. W jej imię — przedewszystkiem w Ameryce — zaczął rozwijać się ruch t. zw. „sin feinitów”. W obawie przed tym ruchem rząd angielski zarządził szereg reform, a przedewszystkiem ogłosił w r. 1869 bill o zuluszeniu przywilejów Kościoła anglikańskiego jako religji państwowej w Irlandji. Było już jednak za późno. Ruch wolnościowy rósł coraz bardziej. Powstało legalne stronnictwo „Home-rule”, dążące do uzyskania samorządu dla Irlandji, szczególnie aktywnie występujące pod wodzą słynnego patrioty Parnella, a w ślad za nim różne coraz wyraźniej i natarczywie domagające się samodzielnosci stronnictwa i związki. Gladstone nalegał usilnie, aby w interesie samej Anglii autonomję tę udzielić, spotkał się jednak z ostrym sprzeciwem parlamentu. Przeciwnie, w roku 1902, w odpowiedzi na wzmożoną agitację „United Irish League”, zastosowano nowe represje, na szczęście nie tak ostre, jak poprzednie.

Obecnie, od roku 1921, południowa część Irlandji stanowi t. zw. Wolne Państwo Irlandzkie (Saorstát Pirean), rządzone na prawach dominium, druga jej część, tj. Ulster, jest autonomiczną częścią Anglii.

W Królewcu szyją polskie mundury.

„I. K. C.” donosi z Królewca, iż tam na gwałt szyją polskie mundury. Każdy zrozumie, że Niemcy nie będą szyli polskich mundurów dla wojska polskiego. Chodzi widocznie o coś innego, o coś bardzo przewrotnego i tajackiego. A mianowicie chodzi Niemcom o upocorowanie polskiego napału na niemieckie terytorja. Ustora poprostu Hitlerowców w polskie mundury i rozgłoszą, że to wojsko polskie wkroczyło na terytorjum niemieckie. I w ten sposób sądzą, że uda im się stworzyć pretekst do wtargnięcia na polskie terytorjum. Opublikowanie tych nieuczynnych zabiegów może przyczynić się tylko do dyskredytowania całej tej tajackiej akcji.

Estonja nie będzie płacić długów wojennych.

Tallin. Wielką sensacją wywołała ta mowa, wygłoszona przez prezesa Izby przemysłowo-handlowej, b. ministra gospodarstwa narodowego Pangena, który oświadczył, że młode państwo estońskie nie jest w stanie w dalszym ciągu spłacać długów zagranicznych. Są to długi wojenne. Estonja walczyła wówczas nie tylko o swoją egzystencję, ale i o cywilizację Europy i uważa, że Europa zachodnia powinna obecnie Estonji przyjąć z pomocą. Oświadczenie to wywołało silne wrażenie i komentowane jest jako zapowiedź ogłoszenia moratorium lub całkowitej niewypłacalności.

Artyści teatralni komunistami.

Pogłoski o aresztowaniu Szyllera we Lwowie.

Warszawa, 15. 5. W wtorek został aresztowany we Lwowie znany reżyser teatralny Leon Szyller i wysłany aktor Damiński, którzy podpisali odezwę komunistyczną, występującą przeciwko wojnie przeciw Sowieta.

W związku z podpisaniem takiej ulatki komunistycznej przeciwko wojnie z Sowieta, podpisanej przez szereg osób ze świata aktorskiego, rozszła się ta pogłoska o aresztowaniu reżysera Teatru Lwowskiego, Leona Szyllera. Jednocześnie z naciskiem aresztowania Szyllera prokuratura wydała miłe zarządzenie aresztowania prezesa lwowskiej filji Z. A. S. P.-a Zamiatkiego oraz aktora Antoniego Woydasa.

Policeja jednak wydała dzisiaj komunikat, w którym stwierdza, że nikogo nie aresztowano, tylko przeprowadzono rewizję w wyżej wymienionych. Rewizje te dały wynik częściowo pozytywny.

Mimo tego komunikatu utrzymują się nadal pogłoski, że Szyller jednak jest aresztowany lub angie wyjechał ze Lwowa. Of niedzieli bowiem nikt go nie widział ani w teatrze ani w kawiarni, gdzie bywa codziennym gościem.

WROGI PAŃSTWA.

(Ciąg dalszy).

Lecz Dioklecjan, widząc tysiące podniesionych pięści, sam także ksiuk zabrzywił. Na ten znak odepchnął zwycięski gladiator błądzącego o litość przeciwnika i na ziemię powalił, przesywając szyle jego mieczem. Giermkowie pochwyliłi prędko za nogi jęczącego jeszcze i ciągnąc przez arenę, zawlekli do trapiarni, gdzie dobijano ciężko rannych.

Publiczność jeszcze nie ochłonęła z wrzaw rozkosznych sławskiej sceny, gdy róg odezwał się ponownie. Teraz dwie pary gladiatorów wystąpiły do walki. Widzowie z równaem jak poprzednio zainteresowaniem przypatrywali się krwawej szermierce, aż dopóki dwóch ciał nie zawleczono znova do trapiarni.

Sceny podobne powtarzały się. Pospólstwo nie mogło nasycić się widokiem krwawym; namiętność wzrastała, wolano o coraz srozsze i bardziej krwawe przedstawienia. W końcu wystąpiło kilkadziesiąt gladiatorów na arenę. Stoczono formalną bitwę, zabici padali na piasek zdeptani, ranni, chwilejąc się, pole wal-

ki opuszczali, a im srozsza i zaciętsza stawała się walka, tem głośniej brzmiały oklaski zadowolonych tłumów.

Wreszcie cesarz rękę podniósł. Zabrzmiała trąba, — walka ustala. Ze wszystkich stron zbiegli się giermkowie, aby usunąć z areny trupy i ciężko rannych.

Pierwszy akt widowiska był odegrany. Widzowie głośnie dzieliłi się wrzawami. Niewolnicy przebiegali rzędy siedzących, ofiarując jadło i napoje chłodzące.

Podczas gdy cesarz zajął i zapijał, słuchając opowiadania Maksenjusza, zwrócił się Kons tantyn do Aleksandra:

— Wieczór się zbliża, niedługo przyjdzie nieznamy ze społaniem obywatcy. Odwagi, Aleksandrze! Widzę oczy na ciebie zwrócone, — patrzac w stronę, gdzie siedziała córka Marka.

Tymczasem przygotowano wszystko do walki zwierząt na arenie, które były nie mniej krwawe, jak walki gladiatorów. Wielka była liczba i najrozmaitsze gatunki dziesięć. Atoli wzajemne potieranie się dżiki zwierząt nie wystarczyło ludowi, krw ludzka więcej miała uroku. Dlatego też musieli walczyć z oswojonymi bestjami jeńcy wojenni lub zbrodniarze,

skazani na śmierć, w lichą zaopatrzeni broń. Zwykle padali oni w walce. Srogo bowiem ranożone bestje, wtedy z wrodzoną wściekłością rozdzierały napaśników. Okropniejszy przedstawiał się widok, gdy zupełnie bezbronnych chrześcijan rzucono w amfiteatrach na pastwę dzikim bestjom, co czyniono ku niezmiernej radości pogan.

Przeciągły odgłos trąby zwiastował początek walki zwierząt. Widzowie wstrzeliłi palni okrzykowania na arenę. Bestiarus, w krótka obrany tunikę, wystąpił do walki. W prawej ręce trzymał długi dwusieczny nóż, w lewej chustkę. Lewą rękę i nogę miał obwiązane dla bezpieczeństwa. Równocześnie wypuszczono niedźwiedzia, który, usiadłszy na tylnych łapach, gniewnie mrucząc, patrzył na śmiejących się i krzyjących widzów. Teraz spostrzegł przeciwnika, nie daleko stojącego. Podrażniony przez dozorców wzleź rzą zapalonemi wiązkami drzewa, rzucił się na przeciwnika, którego sztuka na tam polegała, aby napadniętemu zwierzowi zarzucić chustkę na łeb i ugodzić śmiertelnie. Jeśli się sztuka nie udała, gwałt nieszczęśliwy. Niedźwiedź przyskończył do swej ofiary. Bestiarus zarzucił mu w tej samej chwili chustkę na oczy, a gdy zwierzę szamał się, usiłując odzłunąć zawadę, utopił nóż w sercu jego i niedźwiedź z rykiem legł na piasku. (C. d. n.)

Hitlerowcy w Gdańsku coraz zuchwalej postępują.

Szturm hitlerowców na pociąg polski.

Napięta już i tak atmosfera polsko-gdańska doznała jeszcze dalszego zaostrzenia. Podczas pochodu sobotniego hitlerowców, w którym kroczyło kilka tysięcy amundurowanych żołnierzy tej partii, deszcz do niesłychanego incydentu. Gdy pochód, który się składał z wojsk konnych, pieszych i motocyklistów z sztandarami hitlerowskimi, zbliżył się do głównego dworca i do polskiego pociągu pocztowego Nr. 2, wtargnęły nagle czarne gromy amundurowanych, wykrzykując „Przez z Polakami” „Polakom rana” i zajmując groźną postawę.

Równocześnie oddziały amundurowanych i cywilnych obrzucili gradem kamieniami od strony Promenade i ulicy Stadgaritten pociągi polskie, wiozące uczniów i młodzież. Usiłowano też przeszkodzić przez płoty i przypnieść sznury do pociągu z polskimi podróżnymi. Lotny oddział policjantów zdołał jednakże tutaj rozprężyć niemiecką ławacę, atakującą pociąg.

Powodem do tak groźnej postawy wojsk hitlerowskich i cywilnej ławaczej nacji niemieckiej w Gdańsku miał być rzekomo odgłos pieśni i rozmów polskich, dochodzących ze strony pociągów, przejeżdżających przez dworzec główny gdański z Tczewa w kierunku Gdyni.

Wiadomość o tym wypadku wywołała głębokie poruszenie.

Prowokacyjna zapowiedź przyjazdu floty niemieckiej do Gdańska.

Gdańsk, 20. 6. Na wiadomości z Berlina, iż Senat gdański zaprosił flotę niemiecką do portu gdańskiego, Komisarz Generalny Państwa Polskiego, dr. Pappe zasądził od senatu gdańskiego wyjaśnienia w tej sprawie, zwracając uwagę, iż zaproszenie to bez porozumienia się z rządem polskim są nieprawne. Narzewań bawiem Gdańsk reprezentuje rząd Rzeczypospolitej Polskiej. Dotychczas jednak senat gdański nie udzielił żadnych wyjaśnień.

M. in. występująca najgwałtowniej „Deutsche Allgemeine Zeitung” oświadcza zagadkowo, ale dość przejrzyście, że „gdyby istniało przypuszczenie okazji zapowiedzianej wizyty niemieckiej floty wojennej w Gdańsku, może się powtórzyć ten sam fakt, na jaki należało zwołać konferencję Ligi Narodów.

Mętna ta anonsacja, zawierająca w sobie ukrytą grzebę, nabiera właściwego wyrazu dopiero w połączeniu z trzmielnymi zapowiedziami dzienników berlińskich, że z wizytą do portu gdańskiego przybędzie niemiecki krążownik wojenny „Schlesien” z 2-ma torpedowcami i flotyllą kontrtorpedowców. Pobyt tych okrętów w porcie gdańskim ma trwać 4 dni.

Pisma berlińskie podają już datę tej wizyty. Flota niemiecka z admirałem Foorster'em na pokładzie krążownika „Schlesien” zawinie mianowicie do portu gdańskiego dn. 23 czerwca rb. i pozostanie tam do dnia 27 bm.

„Pułaski” płynię do Gdyni.

Nowy Jork, 17. 6. W dniu dzisiejszym odpłynął statek polski „Pułaski”, mając przeszło 600 podróżnych na pokładzie.

Polska na tem nie nie straci.

Dyrekcja kolejowa z Gdańska przeniesiona będzie na Pomorze. — Nota Komisarza Generalnego Rzplitej do senatu wolnego miasta.

Gdańsk, 21. 6. Wczoraj komisarz generalny R. P. w Gdańsku przesłał do senatu Wolnego Miasta odpowiedź na jego pismo w sprawie przeniesienia z Gdańska Dyrekcji Kolei Państwowej. W odwołaniu tej komisji generalnej Rzplitej oświadcza, że Rząd polski niezależnie od wystąpienia Senatu już oddawna miał zamiar przenieść zarząd linii kolejowych, znajdujących się na terytorjum polskiem, przede wszystkim z tego względu, że utrzymanie administracji polskiej w Gdańsku z powodu różnicy wartości waluty gdańskiej w stosunku do waluty polskiej kosztuje znacznie więcej, niż w Polsce. Od wykonania zamiaru przeniesienia dyrekcji powstrzymał dotychczas rząd polski wzgląd na interes gospodarczy Wolnego Miasta. Wydane pogorszenie się stosunków w dziedzinie bezpieczeństwa i porządku publicznego skłoniło rząd polski do przejęcia nad tem do porządku. Zarządzenia, związane z przeniesieniem dyrekcji zapewne wydane będą niebawem. Samo zaś przeniesienie całego aparatu nastąpi w okresie czasu, jakiego wymagać będą warunki techniczne przeniesienia.

Paderewski w radjo.

Warszawa. Polskie Radjo transmitować będzie w sobotę, 25 bm. koncert paryski Ignacego Paderewskiego.

J. Piłsudski u Prezydenta w Ciechocinku.

Warszawa. W sobotę, dnia 18 bm. odwiedził Prezydenta Mościckiego w Ciechocinku minister wojny Józef Piłsudski. Konferencja trwała kilka godzin.

Hazner płynię do Ameryki.

Łondyn. Firma „Anglo-Saxon Petroleum Comp.” otrzymała dziś od kap. Wilsona wiadomość, że statek „Circeshall”, na którym znajduje się Hazner, nie zawinął do portu na Azerach, lecz, omijając go, kieruje się w stronę do zatoki Meksykańskiej.

Okazało się, że Hazner jest jeszcze zbyt wycieńczony, aby mógł wysiąść na Azerach i innym statkiem odplynąć do Nowego Jorku, wobec czego zdecydował, że dojedzie do Florydy, skąd samolotem odleci do domu.

Belgia monarchją federalną?

Bruksela. W parlamencie belgijskim został złożony wniosek w sprawie zmiany konstytucji w celu stworzenia monarchji federalnej, w skład której wchodziłyby dwie prowincje belgijskie: Flandria i Walonia.

Utworzenie monarchji federalnej nie naruszyłoby, według tego projektu ani dynastji belgijskiej ani też parlamentaryzmu.

Największe zastrzeżenia budzi artykuł, który domaga się, ażeby Bruksela została stolicą Flandrii, ponieważ jednak w Brukseli mieszka około 300,000 Walonów i mieszkańcy niektórych przedmieść mówią wyłącznie po francusku. Walonowie „sprzeciwiają się temu żądaniu.

Trzecia rewolucja w Chile.

Łondyn. Z Santiago de Chile nadchodzi wiadomość, że wybuchła tam trzecia z rzędu rewolucja w ciągu ostatnich 10 dni.

Tak koclewiacy „kochają” sanatorów!

Starogard. W dniu 16 bm. odbył się wiec sanatorów, na którym mieli przemawiać ks. senator Schulz i poseł Walewski. Sala „Sokalszcówka” wypełniona była po brzegi. Już w czasie przemówienia ks. sen. Schulza padły różne okrzyki. Drugi mówca miał być jakiś poseł bebeckowski, który jednak gdzieś się zawierzył i nie przybył na zebranie. Przemawiała za niego jakaś nieznana wielkość sanacyjna. Mówcy temu nie pozwolono dokończyć przemówienia. Do dyskusji zapisało się wielu mówców przeciwnych sanacji. Gdy przewod. oświadczył, że mogą mówić tylko członkowie B. B., powstała wrzawa i burzenie tak wielkie, że nie potrafiono oprowadzić zebrania, sanatorzy ze sali uciekli. Zebrani odpisali „Beze, coś Polskę” i zakończyli ten występ okrzykami na cześć obazu narodowego.

Wśród Koclewiaków dla sanatorów miejsca niema.

KĄCIK RADJOWY.

Audycje Polskiego Radja w Warszawie.

Czwartek, 23 bm. 13.35 15.10 15.35 Płyty. 16.05 Audycje dla nauczycieli muzyki w szkołach ogólnokształc. 16.35 Kom. Centr. Biura Hydr. dla żegl. i ryb. 16.40 Wśród książek. 17.00 Koncert kameralny. 18.00 Odczyt pt. „O wyborze szkoły zawodowej”. 18.20 Muzyka taneczna. 19.35 Prasowy Dziennik Radjowy. 19.45 Komunikat Rolniczy Min. Rolnictwa. 20.00 Koncert muzyki lekkiej. 21.20 Transmisja „Wianków na Wiśle”. 22.00 22.50 Muzyka taneczna.

Piątek, 24 bm. 12.45 13.35 15.10 15.35 Płyty gr. 16.35 Kom. Centr. Biura Hydr. dla żegl. i ryb. 16.40 „Rytm życia”. 17.00 Muzyka taneczna. 18.00 Odczyt pt. „Ogień i woda w zyciach świętojańskich”. 18.20 Muzyka taneczna. 19.35 Prasowy Dziennik Radjowy. 19.45 Przegląd Roln. Prasy Zagran. (tr. z Wilna). 20.00 Koncert symfon. 20.55 Feljeton aktualny. 21.10 Dalszy ciąg koncertu. 22.00 Muzyka taneczna. 22.40 Wiadomości sportowe. 22.50 Muzyka taneczna.

Dział licytacyjny.

Sprzedawane będą:

Dnia 25-go bm. O godz. 11-tej przed poł. w Grodzisznie a p. Pomierskich: 1 zegar stojący.

Ruch towarzysztw.

Nowemiasto. Zebranie Tow. Panien odbędzie się w czwartek, dnia 23 bm. o godz. 8-mej wieczorem w zwykłym lokalu. Obecność wszystkich członkiń pożądana. Zarząd.

Gielda warszawska

z dnia 20. 6. 1932 r.

Łondyn	kup	32.24
Paryż		34.97
Holandja		359.60
Praga		26.34
Nowy Jork		
kabel		8.902
Szwajcaria		173.57

Gielda zbożowa w Poznaniu.

Notowania oficjalne z dnia 20. 6.

Płacono w złotych za 100 kg.

Zyto nowe	22.50—23.00
Pszonca	23.00—24.00
Jęczmień browarowy	20.00—21.00
Owies	20.00—20.50
Mąka żytnia	34.00—35.00
Mąka pszenna 65 proc.	38.00—40.00
Otręby żytnie	14.00—14.25
Otręby pszenne	12.25—13.25

Za redakcję odpowiedzialny: Franciszek Zupicki w Nowemmieście, Za ogłoszenia redakcja nie odpowiada.

W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkod w za kładzie, strajku itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonego numeru lub odszkodowania.

Za nadesłane nam życzenia i kwiaty z okazji przyjęcia do I Komunii św. naszego najstarszego syna Winfrieda składamy na tej drodze serdeczne

„Bóg zapłać“.

ROMANOSTWO ARCISZEWSKY.

Nowemiasto, w czerwcu 1932.

Za nadesłane nam serdeczne życzenia i kwiaty z okazji przyjęcia do I Komunii św. naszego syna Helmuta składamy wszystkim naszym najserdeczniejsze

podziękowanie

MAKSYMILJANOSTWO BENDIXOWIE.

Nowemiasto, w czerwcu 1932.

Za nadesłane nam życzenia oraz kwiaty z okazji przyjęcia do I Komunii św. naszego najstarszego syna Franciszka składamy na tej drodze nasze najserdeczniejsze

„Bóg zapłać“

FRANCISZKOSTWO BARAŃSKY.

Nowemiasto, w czerwcu 1932 r.

Za nadesłane nam życzenia i kwiaty z okazji przyjęcia do I Komunii św. naszego synka Józefa składamy nasze najserdeczniejsze

„Bóg zapłać“.

TOMASZOSTWO DRANICZARKOWIE.

Nowemiasto, w czerwcu 1932.

Poszukuję skromną dziewczynę z samodzielnym gotowaniem, — Zgłoszenia do eksped. „Drwęcy” Nowemiasto.

Balkonowy pokój umebl. z całym utrzymaniem lub bez od 1. 7. do wynajęcia. JERECZKOWA, Nowemiasto, ul. Kazimierzowa 6. pr.

Za tak licznie nadesłane nam życzenia i kwiaty z okazji przyjęcia naszego najstarszego syna Tadeusza do I Komunii św. składamy na tej drodze nasze najserdeczniejsze

podziękowanie.

JULJANOSTWO LEWALSCY.

Nowemiasto, w czerwcu 1932.

Za nadesłane nam życzenia i kwiaty z okazji przyjęcia do I Komunii św. naszego najstarszego syna Bolesława składamy nasze najserdeczniejsze

„Bóg zapłać“.

JULJAN PIETRZYKOWSKI z żoną.

Nowemiasto, w czerwcu 1932 r.

Świat cały nie usłyszał dotąd przez Radjo tonów światowej sławy mistrza naszego rodaka

Ignacego Paderewskiego

który wystąpi w następną

sobotę, dnia 25-go czerwca rb. z koncertem w Paryżu, który nadawany będzie przez Radjo jedynie dla Polski.

Dobrą audycję zapewni jedynie świeża i dobra

BATERIA ANODOWA

którą nabyć można

w „Drwęcy” w Nowemmieście.

KSIAŻECZKI

do nabożeństwa
oraz różańce

poleca w wielkim wyborze
po cenach przystępnych

Księgarnia „Drwęca“

Nowemiasto.

Publiczny przetarg

na prace muarskie odbędzie się 26. 6. 32 o godz. 16 w urzędzie gminy Radomno, który udziela też informacyj.

BIELAWSKI, sołtys.

Baczność!

Z powodu otwarcia innego przedsiębiorstwa, mam tanio na sprzedaż 17 mrg. dobrej ziemi wraz z łąką i torfem. Sprzedaję całkowicie lub częściowo oraz centryfugę i inne rzeczy.

FRANCISZEK PLEWKA, Rybno, pow. Działdowo-Pomorze.

Kawaler,

lat 30 poszukuje na tej drodze panny celem ożenku. Wdowy nie wykluczone. Oferty piśmienne proszę składać do filij „Drwęcy” w Lubawie pod nr. 50.

W wszelkie DRUKI

wykonuje po cenach umiarkowanych

Drukarnia „Drwęca“
w Nowemmieście.